

שך נרדף

בכביש חיפה תל-אביב, נעצר ישיעיהו רוזנמן עליידי שוטר תנועה, שרשם לו דו"ח על נהיגה במהירות מופרזת, הצטדק: "נהגתי במהירות מפני ששוטר-תנועה רדף אחרי."

הפרוטה והירח

ב רכיבים, החליטו חברי המשק על הקמת מצפה כוכבים איזורי ומרכז אסטרונומי נאות, הציעו להוריד מה תקציב האישי של כל חבר תרומה להקמת המצפה, עודדו את התורמים בכרוה: "רכישת המניות מתחילה ה' שבוע! כל יקופת חלקן בסלילת הגשר לשמיים!"

המושך יבוא

ב כידור, הופיע נהג מיכילת-דלק לתחנת הדלק המקומית, גילה אחרי שעזב את התחנה כי מכונת-גילוחו החשמלית שלו נעלמה, חזר כעבור חמי-שה ימים לאותה תחנה, גילה בעזבו אותה כי הפעם נגנב הכבל החשמלי של אותה מכונת-גילוחו, חזר לאותה תחנה בשלישית יחד עם שוטרים, כדי לערוך חיפוש אצל אחד מעובדי התחנה.

הצר השלישי

ב תל-אביב, פירסמה גרושה בת 40 מודעת-שידוכים בעתון, ביקשה ל' הכיר אדם למטרות נשואין, ציפיה לה הסבר: "גרושה מאד, שלא באשמתה."

שומרי מוסר

ב תל-אביב, התאונן אורה במש' טרה, כי כאשר בילה עם נערתו על שפת-הים ניגשו אליו 6 נערים בני 16, דרשו ממנו לא לעשות מעשים מגונים במקום ציבורי, הכריחו אותו תחת איום אקדה הפחדה לעזוב את המקום, לקחו באותה הזדמנות גם את האופנוע שלו.

ממתוק יצא עז

ב גדרה, רכב ספי טלח על חמורה, נתקל בלהקת דבורים שקצצה אותו ואת החמורה, פצעה אותו מפעים קשים והרגה את החמורה.

בעזרת השם

ב תל-אביב, הובא בוסטנאי (ב'ר' ס"י) סחה בפני השופט באשמת התפרעות במקום ציבורי, שבוע אחרי שהשתחרר ממאסר של שנה וחצי, ביקש מהשופט רשות לשנות את שמו, בטענה: "המשטרה עוצרת אותי בגלל שמי בלבד."

כתוך המשפחה

ב חיפה, התנגש האורח י. סגנבאום במכונת אשתו, הובל לתחנת-עזרה ראשונה עליידי בנו, קיבל טיפול מידי כתו, מתנדב במגן-דוד-אדום.

מישחקי פיג'מה

ב תל-אביב, ראו דיירי בית משור תף ברחוב שלמה המלך אדם המנסה להתגנב ולהתפרץ אל אחת הדירות, הזעיקו את המשטרה, וזו פרצה את הזעיקו גילתה את "הפורץ" שוכב ב' מיטה עם בעלת הדירה, ויהת אותו כבעל הדירה שאיבד את מפתחות ביתו, התגנב לדירה כדי שאשתו לא תדע ש' איבד את המפתח.

לא הייתי מפרסמת את שני המכתבים הבאים, אלמלא הוסיפה הכותבת שהעבירה לי אותם את ההערה ב'נ.ב.: 'אולי יש לי מועמד אחר מתאימ?' מה כל הצביעות הזו, לעזאזל? אם את מוצאת ש'נסמן לך פח' ואת רוצה להזכיר, ולהתריע על סגירת המדור, לשם מה את באה למנה נוספת? אני, על כל פנים, מוכנה לקבוע לך מספר, בשביל אלה שירצו לכתוב אלייך. יהיה זה (1080/89). שמעו מה בפיה:

"לא, הפעם אין זה כתב הלל - אלא כתב אשמה כנגדך והמסתופפים בצל מדורך. והכוננה לגברים בלבד. לפני כשנה הופיע במדורך מכתב מאחד החתום חביון בן-חוריקו, ואשר נקרא 'מש' פט הציבור נגד רותי ושות'. הואיל והיתה כתובת, לא נזקקתי למדורך על מנת לה' שיגוי. מובן שלאחר זמן מועט הפכנו לידידים בלב ונפש. לפחות כך חשבתי. לאחר שהאמנתי לתומי כי הכל הולך למישרין, קיבלתי פתאום את המכתב המצורף הזה ממנו.

"לאחר שתקראי מכתב זה, תסכימי אתי שיש לסגור את מדורך, על מנת שלא תפולנה בנות אחרות בפח שנטמן להן." לפני שאני מפרסמת את המכתב, שואג לדעתי מטעשע מאד, אני רוצה רק להזכיר לאותה יעל, ש'א' היא לא פנתה באמצעות המדור, מאחר ואותו צעיר לא הביע את רצונו להתכתב אתה או עם כל אחת אחרת, (ב) למה שהעניינים באמת לא יסתיימו כך? זה רק מוכיח שאין זה מדור לשידוכים, ואם נמאס לבחור, הרי אמר לה זאת, בש' ביל הכסף שלי, באלגנטיות רבה, ובחוס הומור, כפי שיש לקחת דברים כאלה. ובכן:

הגידון: ניתוק יחסים. "... לא הייתי כותב מכתב זה, לולא ידעתי עצמתי הנפש, צער הלבב, סיק הברכים ומוסר הכליות שייגרם לצדדים המעוניינים בדברים שבעל פה, כרם, פטור בלא כלום אי-אפשר, ומנסה אני להעלות על הכתב מזעיר שבועיר מהמתרחש בנפשי הסואנת, פורצת הגבולות ומי יעצור? כבר אמר החכם מכל אדם: 'הבל הבי' לים, הכל הבל...'"

"עת לטעת - ועת לעקור נטוע, עת לחברות ועת לפרידה." ומכיוון שבכך אנו עומדים, יש לחזור ולומר, לשנה שעברה - דיינו. היה טוב וטוב שהיה. וק"ו טעמים מציתי בהחלטתי זאת, ונת' חיל בראשון ראשון:

(א) חופשה נגנה לי המולדת - וללמד דים! האעז להמירה בזמוטין? כבר אמרו חז"ל, 'איזהו גיבור - הכובש את יצרו'.

(ב) דת נתן לנו ה' ולא עלינו, האם הזכות לי, תיגוק שנשבה, מומר להקעים, וכופר בעיקר - לשלוח ידי במעל ולקחת לי מבנות ישראל התמימות, הכשרות וה' בתולות רחמנא ליצלן... זכורות לנו מי' לחינו של משורר ההשכלה תנצב"ה, זצ"ל נ"ע והי"י:

"מה נפלו פניך, אחותי רוחמה, מטומאתי נומתך לא נפגמה." וטוב שכן...

(ג) ואי ההתאמה באופי, מה עלתה לה? והאכזריות הרוחנית שתקעה יתו בנפשו' תינו, הנתכחש - ולנצח?

ואני אומר שלא! עוד יש מוצא, והיא פרידה. ומכיוון שהעת קצרה והמלאכה מרובה, שומע עלינו להסתפק בראיות דלעיל - אם כי אולי פה המקום לציין שאני מש' איר לעצמי הזכות הראשונה להוסיף ר/או לגרוע, לשבש ר/או לתקן נוסח איגרת זאת. ומעיד אני על עצמי כשירמולקה על ראשי, באלה, בשבועה ובנקיטת ציצית, ששלם אני עם עצמי, בריא בשכלי ואינני נתון להשפעותיו של הסטרא אחרא, ומאיך אינני נתון לעבודה זרה. ודי לנו בזה...

יעל - מספר מלים, ולעניין: המכתב נכתב בלשון קלילה ובאותיות מאירות עי' גיים, למען ירוץ בו הקורא קוממיות, אך כוונתו רצינית. כתבתי בצורה זאת, על מנת שתקבלי הדברים באותה קלות בה אני מוסרם. יש לדעת לסיים ריעות באותה בדיחות-הדעת ותושי-ההומור, בה היא מת' חילה.

נקוה שתקחי העניין ברצינות ותתנהגי בבגרות ההולמת אותך. אנב: אינני מעוניין בשום בוררות ובל'א. וזכרי: לא הפסדת הרבה.

פילגשות רבות מאד

עם מי יש לכן עניין. "ממכת ראשון כבשתני/ הייתי שלך בכל מארי / שכרתי עת נשקתי / לא היססתי לחלל כבודי, ידעת אני מאוהבת / נישתת בלבך את הסוד / מאושרת כולה כואבת / לך פילגשות רבות מאד." הרי לכן.

פוליטיקה ותרד

הן שלוש בנות. הן (1080/91) דוקא נורא מצליחות אצל בנים. אבל מה! הן בכלל לא מעריכות אותם. כל כך ריקניים! והן אפילו לא תענינה על מכתב בלתי מעניין. והן אוהבות נורא - אני מבקשת שלא

נערת השבוע

טוב, אז מהו חס לה. מה אתם מסתכלים כד? כולם אומרים לה שהיא יחידה במינה. הנה, היא לא מצטבעת, למשל. לא סובלת את זה. אורגינית. זה שהשיער השחור שלה הוא אדום, זה לא נקרא, כי חננה עשוי מצמחים, זה לא צבע, אחרי הכל, היא חוזרת עתה מסיוור בחוף-לארץ.חזמיני אותה. כל מיני אנשים וקורבים. זה היה מעניין מאד. בעיקר בספרד. באמת, איזה עם נחמד. היא למדה אפילו לרקוד קצת פלמנקו. בכל מקום שבאה עוררה-חטעני יינות גדולה. היא לא יודעת מה, באמת. הנה למשל, בצרפת לא אליה מישהו, היא לא יודעת מי, ושאל אותה אם היא רוצה להופיע בטרטים. או היא אמרה שלא. זה לא מעניין אותה. הבחור שלה של אותו דגע התנגד לכן. והיא מחפשת עכשיו מישהו שיתרגם לה משבדית ואיסלקית. כתבו עליה דברים, היא לא יודעת מה. בעוד היא מחכה לגבר הנוחן שיופיע בחייה, היא מבלה כהונן בחברת הבלתי נכונים. שמה? מה חשוב. באמת. כאילו שאינכם יודעים.

תפסיקו אותי - טיולים ברכב וברגל, ספרים וספרים ובליוויים. והן נורא שונאות לנסוע באוטובוסים ציבוריים ולא סובלות פוליטיקה ותרד. על אלה שירצו, בכל זאת, לכתוב אליהן, להיות בני 16-18, לאהוב לבולת ולטייל, מוסיקה ולהיות בעלי המון חוש הומור ואומץ, ואני מקווה שאתם כבר יודעים שהמלה הנדרפת לאומץ אצל בנות טפסעשרה אלה היא תמונות. טוב, יערב לכם.

על בכרד

גלויים, המכתבים השבוע, לא? ואם סבור רות אתן שמכתבו של (1080/92) טוב הרי בה יותר, טעות בידכן. "אם היא נחמדה ואולי גם יפה / חובבת טיולים ביחידות ובחברה / אם היא אינה נמצאת בחברה סלונית / אם היא מעשית, פשוטה בהליכותיה / ובעלת אופי רגשי / וכמובן אם גילה מתנדנד בין גנות ה-15:16 של חייה." אם היא תל-אביבית וחובבת התכתבות

אכתקוסיק פרותי

"על בכלל", הרי אני מוכן להציג את עצמי לפניך בתור טיפוס ישראלי צברי, חובב טיולים בכל האמצעים, חובב סרטים והצגות, ונוסף לזה מוכן להבטיח חברה נעיר מה בהתכתבות וכמובן גם מחוץ לבלוק הכתיבה! קשה לי לכתוב על עצמי מפחד התגלות, ולכן אני עוד מוכן להגיד על עצמי שאני בן 17, רציני בשעת הצורך ועליו בשעת הכושר..."

"את הנערה הראשונה שנישקתי", אמר כשהוא מעביר את המהלכים בברכיו.

מסקנה, כרילין מונרו

וי, וי, אני לעיניים שכן רואות. הלב נחמץ למראה מה שקורה להתיישבות העיר בדת ולתנועה הקיבוצית, אם כמו (1080/93) הן כל בנותיה. במקום ללמוד בעל פה את כל כתיבי ברל, לשנן היטב את דיעותיו של א. ד. גורדון על דת העבודה, להעתיק מאמותיהן את הסרפנים ולרקום חולצות רר סיות לחברים שלהן, להקוע מסרק בשיער ולהשתתף במסכת איזושהי לכבוד יובל כלשהו או משהו מעין זה, ראו מה הן כותבות:

"שתי קיבוצניקות החלטנו לכתוב לך. התנאים שאנו מבקשות הם: שני מכתבים לשבוע, בחורים גבוהים בעלי עיניים חרי מות, מעל גיל 18, רצוי שישלחו תמונה במכתב הראשון. אומרים עלינו שאנו חמור דות. האמת: בעלת גוף טוב וגמיש, תל-תלים סבוכים עוטרים פנים עגולים ונח' מדים. מעוניינת להתכתב על חיי חברה, ספרות ומוסיקה קלאסית, אוהבת טיולים וספורט. הגיל 18.

"השנייה בעלת שיער בלונדי ארוך, המ' גולגל למעלה בצמה, העיניים כחולות. מס' קנה: דומה למרילין מונרו. תלמידה טובה, מתעניינת בספורט ופוליטיקה, בעיקר מה' מדינה גאנה. תליל 16.5." או אני שואלת אתכם.

לא חשוב

זה באמת לא כל כך חשוב אבל (1080/94) הוא בלונדי כחול עיני. הוא באמת אינו מבין מדוע אמר זאת. אבל זה כבר אמור, האם את סבורה שזה מס' פיק כדי להביא לו מכתב של נערה כבת 16, תמונה, מדברת לעניין ומעניינת וה' גרה בסביבות תל-אביב? לא נעים לי לומר, אבל הוא מבקש תמונה.

אני מתה שיהבו אותי ושיעל ישי תעשה גם לי מסיבת פרידה כאשר ואם אטע פעם למקום כלשהו, כפי שעשתה לאילקה וא' ב'בה, המתעתים לבלות שלושה שבועות על התיאודור הרצל, שם ישירו וכל השאר. אני מתה שהיא תערוך גם לי מסיבת הפתעה ליום הולדתי (ב'6 בספטמבר). כפי שעשתה בהזדמנות זו גם למירה אברך ושתשיר גם לי הפי ברתדי טו יו, הפי ברתדי טו יו, הפי ברתדי טו יו.

אחרי ששתיתי את הוויסקי שלה, אני פשוט לא יכולה שלא לספר שהיא מקבלת תפקיד (מצויין) מתאים לי בדיוק. של אשה חושנית. באכילס והנערות באהל. סמבטיון, אומרת היא, השאל אותה.

משוגע על כל הראש

אין מה להגיד. השבוע אנהנו כולנו שום עם מוזה ומחברים שירים - איזה שירים, הלא עיניכם הרואות. בקיצור, הנה עוד מוכה שגעון-גדולת (1080/95), החושב את עצמו לשלונסקי חדש, או לפחות לאלתרמן: "רותי, הביטי ולא - תמותי!! הן בקשתי לא שטות היא. כל מחשבתי על התכתבות היא. מחוסר מגע תרבותי כמעט והשתגעתי. עד שאליך הגעתי. אכן יגעתי - האם גם מצאתי?"